

KAMARÁDO

Zvláštní vydání
školního časopisu
ZŠ Vidče
Vánoce 2004

19.

O Vánocích

... O Vánocích se mi líbí, jak padá sníh, jak poletuje a vítr ho zanáší pryč. A pak přijde ta chvíle večera, kdy celá rodina usedne ke stolu a jí se kapr. Potom se jdou rozbalovat dárky. Bez toho by to byly špatné a smutné Vánoce...

Petr Růža, 7 .třída

... Líbí se mi pohádky v televizi, koledy, cukroví, mamčin skvělý kapr a tátův bramborový salát, dárky a rodinná pohoda...

Jaromír Heryán, 7 .třída

... Na Vánocích bych nic neměnila, protože se mi líbí takové, jaké jsou. Jsme všichni u stolu a to je důležité...

Lenka Machulová, 7 .třída

... Tak se mi líbí vánoční ryby i to, že můžu na Štědrý den udělat radost tím, že koupím dárky...

Jana Faksová, 7 .třída

... Na Vánocích se mi především líbí to, že se všude rozprostírá dobrá nálada, všichni jsou spolu a s radostí prožívají tyto „mírumilovné svátky“.

Často mě okouzlí čarokrásná příroda. Lesy potopené v husté, bílé mlze. Stromy, jež se prohýbají pod tíhou těžkého sněhu. Celá kouzelná krajina je pokryta zimní nadílkou.

Přesto nevím, co si o některých lidech mám myslet. Spousta lidí prožívá svátky vánoční tak, že jsou stresováni z úklidu, zmatku, nákupu dárků a z celkové organizace. Já si ale myslím, že Vánoce nejsou o tom, jestli někdo koupí hodnotnější dárek, nebo jestli nastrojí honosnější stromek. Vánoce jsou svátky klidu a míru, kdy by neměl být nikdo sám.

Petr Kopecký, 7 .třída

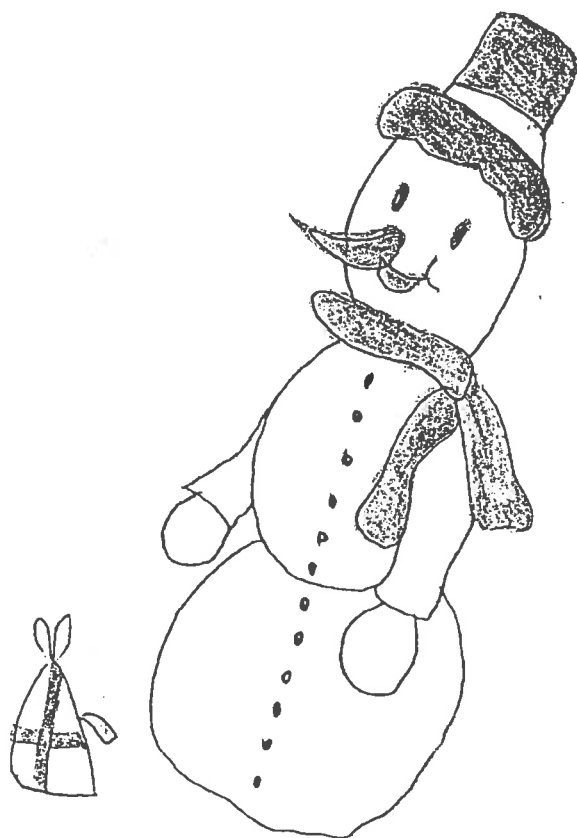
... Přeji si, aby Vánoce byly víckrát do roka a aby ten den nepadlo ani jedno křivé slovíčko...

Petra Mičkalová, 7 .třída

Zima

Zima, zima už je tady,
radosti je plno všudy.
Postavíme sněhuláky,
bambulaté pajduláky.

Kristýna Jurčová, 4. třída

Štěpán Bařina, 3. třída

Bílé vločky padají,
My pojedem na saních.
Lyžovat a bruslit chceme
a taky to dovedeme.

Veronika Cabáková, 1. třída

Radost

Dnes napadl sníh,
pojedeme na saních.
Budeme lyžovat,
koulovat se, bobovat.
Dnes přišla paní Zima,
to je ale prima.

Kateřina. Cabáková, 4. třída

Vánoce jsou hezké svátky,
všude voní cukroví.
Pod stromečkem už jsou dárky.
A co je v nich?
Jen Ježíšek už to ví.

František Adam, 1. třída

Milý Ježíšku!

Mám takové menší přání a týká se to školy. Tělocvičnu máme, ale bodly by lepší počítače a k tomu, aby byly všechny připojeny k internetu, nejen těch šest, ale všech deset počítačů. Pak by to byla ještě jedna menší věc, se kterou bys mi mohl poradit, a to jsou záchody. Bylo by dobré, kdyby všechny byly jako ty na prvním stupni. Je to jen taková žádost, nic moc, ale jestli by nešlo tohle, tak by bylo hezké, aby škola dostala velký sponzorský dar a investovala jej do těchto věcí. Jak vidíš, nic moc, ale velmi by se to hodilo. A taky rychleji než na Vánoce, nebo po nich.

Předem dík,

Vít Mlnářík, 8. třída

Milý Ježíšku,

přestože vím, že neexistuješ, tak mi něco říká, abych Ti napsala... možná, že to byla naše paní učitelka. No nevím, pro jistotu, kdybys přece jen existoval, tak Ti napíšu. A jestli doopravdy neexistuješ, alespoň si to přečtou moji rodiče. Přála bych si teda ... vlastně ani nevím, co bych si měla přát, všechno mám. Možná by se mi doma neztratilo pár cedéček. Jo, to je ono! Stačí, když mi doneseš cedéčka, ostatní věci nechám na Tobě. Ale vlastně mám ještě jedno přání. To asi nesplníš. Přála bych si, aby se lidé na celém světě měli rádi, nehádali se, byli zdraví a hlavně, aby nekradli a nezabýjeli. I když mi to asi nesplníš, přát si to můžu.

Tak ahoj, JEŽÍŠKU!

Monika Šoukalová, 8 .třída

P. S. A 24. prosince se u nás, prosím, zastav.

Veronika Cabáková. 1. třída

Přání

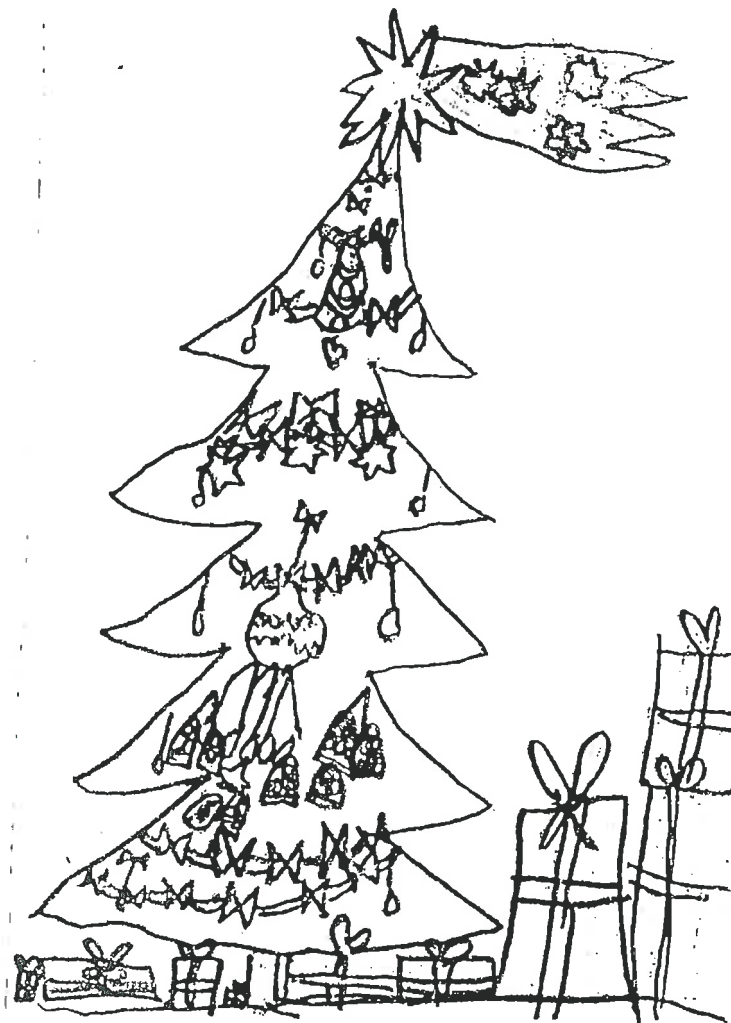
Ježíškovi píšem přání,
o čem my jsme měli zdání.
Pohádkový skřítek už je tu,
přinese nám dárky i tetu.
Teta nám bude vyprávět pohádky o pirátech,
kteří měli místo ruk háky
a místo mozku buráky.

J. Vičan a K. Lacinová, 4. třída

Vánoční vymyšlené písničky

Když vánoční zvoneček zacinká,
přijde pro mě maminka.
Jdeme pěkně pomaloučku
k vánočnímu stroměčku.
Visí na něm punčoška
a na ní je namalovaná černoška.
V ní mám pěkné dárečky
a taky bílé ovečky.
Ježíšek už dárky rozdál,
které jsem si moc přál.

J. Vičan a K. Lacinová, 4. třída

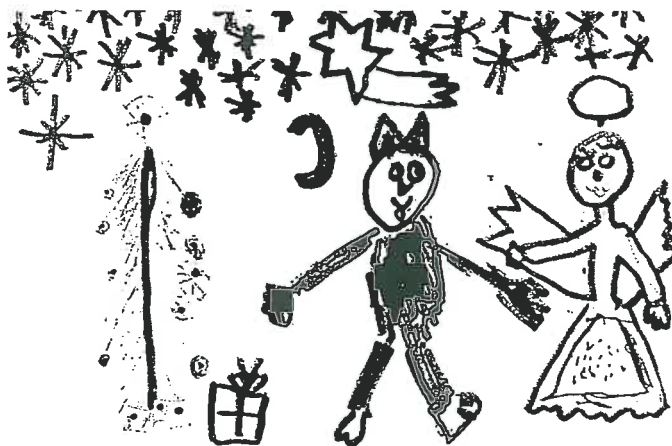

Karolína Smutková, 1. třída

Vánoce

Vánoce jsou krásné svátky,
zavedou nás do pohádky.
Stromeček si nazdobíme
A dárečky rozbálíme.

Danek Pernický, 1. třída

Iva Jurčová, 1. třída

Jak se připravují dárky pod stromeček, aby o tom děti nevěděly

Když jsem já malý a myslel jsem si, že dárky nosí Ježíšek, pomáhal jsem sestře a mamince strojit stromek, zatímco bratr s tátou připravovali kapra. Táta mě později vzal pozorovat hvězdy a říkal, až se objeví první hvězda, tak to je Ježíšek a dárky už jsou připraveny. Sešel jsem dolů, ale ještě mě nechali chvíli čekat, protože jsme ještě nepojedli slavnostní večeři. Maminka nachystala šest talířů, i když nás bylo jen pět. Tatka vždycky říkal, že ten šestý je pro poutníka, který chodí po Valašsku a nemá co na Vánoce jíst.

A potom nastane ta dlouho očekávaná chvíle, kdy jdeme do obývacího pokoje a divím se, jak se tam ty dárky dostaly? „No to přece Ježíšek,“ řekne maminka. Zazpíváme si pár koled a začnou se rozbalovat dárky. Některé velké, některé malé, ale všechny potěší nejen toho, kdo je dostal, ale i ty, kdo je koupili a za balili.

Myslím si, že Vánoce jsou čas, kdy by na sebe měli lidi myslet.

Jiří Bury, 9. třída

Kouzlo Vánoc

Vánoce patří k našim nejhezčím a nejpokojnějším svátkům. I když v každé zemi probíhají trochu jinak, každý se shodne nad tím, že přináší pohodu, klid, mír a přátelství.

Před Štědrým dnem se do rodin vloudí strýček Pohoda a usnadňuje rodinám práci. Děti si podají ruku s Nedočkavostí a těší se na nový a kouzelný den, ale někdy mamince pomůžou s cukrovím, aby se jich ta nedočkavost pustila a utekla.

V přeslavný Štědrý den konečně nastane ta pravá chvíle pro děti. Potom, co ho ráno vzbudí vůně skořicového perníku, vejde do oné místnosti, kde přenocoval Ježíšek a vystrojil stromeček. Dítě se může samou radostí zbláznit, a aby ne. Malý vousatý chlapík v nastrojeném šatu a s pláštěm čeká, až večer Ježíšek uloží pod jeho rozevlátý plášť dárky. Dítě má nakázáno nejíst, protože teprve potom se mu zjeví Zlaté prasátko, které poskakuje kolem. Když konečně nastala Štědrovečerní večeře a celý dům mohl zase nasávat její vůni, a potom, co se kapříkovi dostala ta čest zúčastnit se jí, dítě se schová ve svém pokoji a čeká, až uslyší krásný a pronikavý hlásek pana Zvonečka, ohlašující, že ho Ježíšek přišel obdarovat. Jakmile jeho hlas uslyší, dychtivě vběhne do místnosti, kde stál náš vousatý chlapík, a zjistí, že našeho malého pána něco změnilo. Ano, změnilo ho velké svíce, které drží ve svých mohutných rukou a dárky vykukující zpod pláště. Teprve teď pro dítě, ne, pro všechny děti na světě, nastalo to pravé kouzlo Vánoc, kouzlo spojené s otevíráním dárků a radováním se z nich.

Vánoce jsou jen jednou za rok, a proto by si je měly děti užívat. Měli by čekat na strýčka Pohodu, neposednou Nedočkavost a na pana Zvonečka, kterého by každé dítě na Štědrý večer mělo uslyšet.

Denisa Kwapulinská, 9. třída

Vánoční nonsensová poezie

Viděli jsme stromeček v garáži...
jeden z těch, co otec v lese poráží.
Byl ještě zamrzlý sněhem
a uřícený dlouhým během.

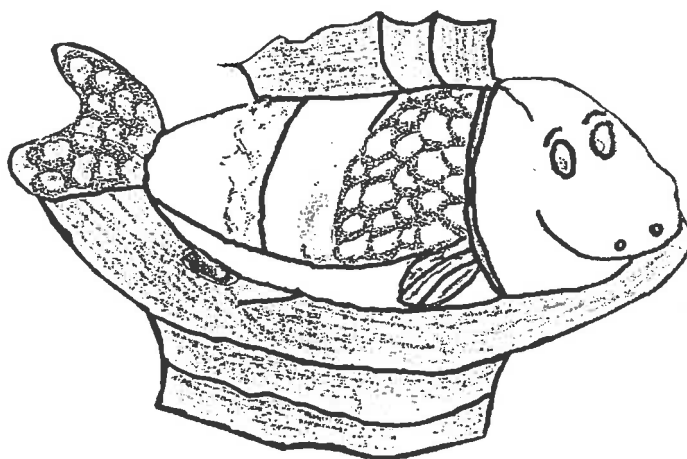
Než jsme ho do stojanu dali,
fénem jsme ho vyfoukali.
Stala se však chyba veliká
přimrzla k němu veverka.

Když na něj poslední baňka položena byla,
veverka náhle opět ožila.
Ulehli jsme na noc,
vznášelo se nad námi kouzlo Vánoc.

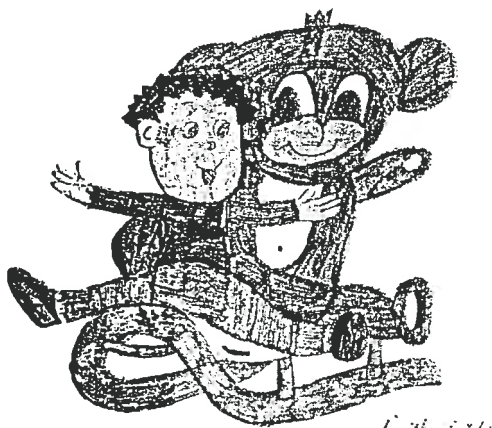
P. Fryšarová, J. Faksová, 7. třída

Myslel na rybí kost v krku...
Nadělal při jídle hodně hluku,
rybí kost mu v krku uvázla,
máma ji kouzlem vytáhla.
Jednou v roce na Vánoce
táta dostal volno z práce.
Máma úsměvy kouznila,
za věží sova troubila.
Máma dostala žehličku,
já zas novou sestřičku.
Sestřička pak papala,
kočka mouchu sežrala.
Moucha letí střevem ven,
dohání kapra s letadlem.

J. Heryán, J. Kolíbal, 7. třída

Lukáš Fuksa, 3. třída

Pavla Řezníčková, 3. třída

Známe nejlepší dárek pro chlapce...
Který pověsíme na červené vrabce.
Ty vrabce jim poté sníme,
břicha jim pak vybilíme.
Darujem jim pěnkvu,
tak přeplavou Vltavu.
Darujem jim sad,
přeplavou i Pád.
Darujem jim stoličku
a chutnou vánoční rybičku.

P. Kopecký, M. Štůsek, 7. třída

Vzpomínáme na vánoční zvyky...

A pojídáme ořechy a žvyky.

Ze žvýkaček jsou bubliny,

my tropíme blbiny.

Jsou jak vánoční baňky,

ozdobíme jimi sáňky.

T. Kristek, H. Fabiánová, 7 .třída

Viděli jsme kapra na talíři...

Kampak to jenom míří?

Kapr míří do Hajan,

čeká tam na něho Santa Jan.

Kapr jim tam zazpíval,

sněhové vločky rozsíval.

A. Šejnohová, P. Mičkalová, 7. třída

Myslel na zlaté prasátko ...

A dostal nové zrcátko.

Myslel na velký dáreček,

zakopl o malý stromeček.

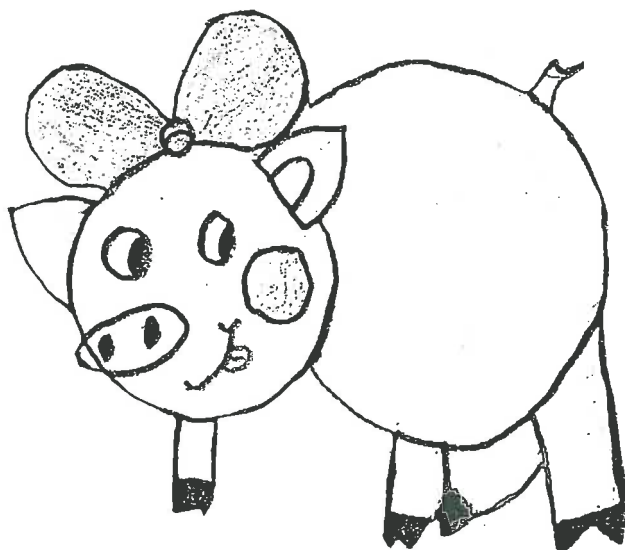
Dostal živého Jerryho pejska,

od rána do rána se mu stejská.

Večer mu podati packu chtěl

a ráno zas do postele vjel.

L. Machulová, L. Ostřanský, 7 .třída

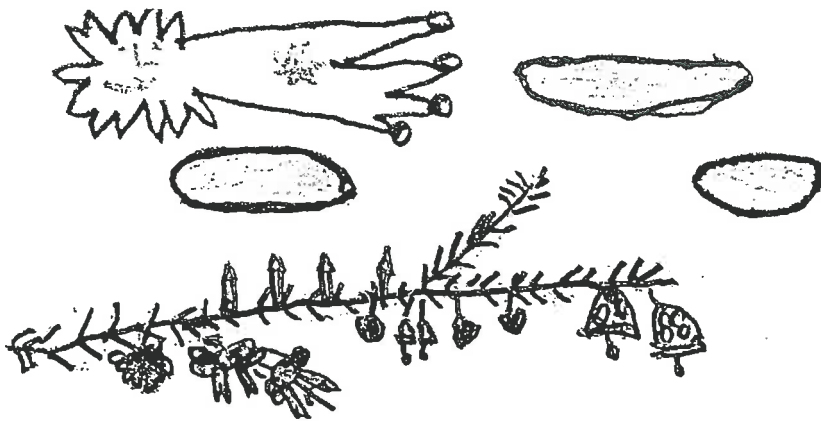
Bára Škařupová, 2. třída

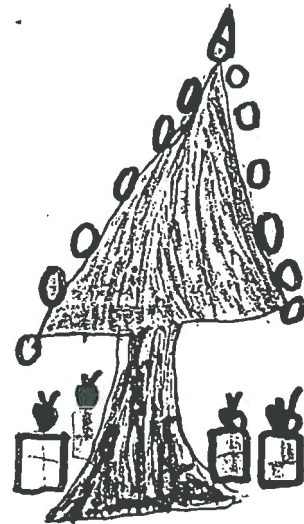
Petr Mičkal, 1. třída

Veronika Cabáková, 1. třída

Hana Řezníčková, 1. třída

Daniel Goláň, 1. třída

Vyprávění jedné baňky

Už se moc těším na Vánoce. Konečně se dostanu z tmavé krabice. Budu se usmívat, aby mě dali na nejlepší místo na stromečku.

Hrozně ráda se dívám na hromadu dárků. Vždycky se těším na rozbalování a počítání, kdo jich dostal víc. Minulý rok jich měl víc Jirka.

Taky se těším na vánoční pohádky. Vždycky se moc leknu, když na Silvestra bouchne šampaňské. To vím, že je Nový rok a zase mě schovají do krabice. Budu se těšit na další Vánoce.

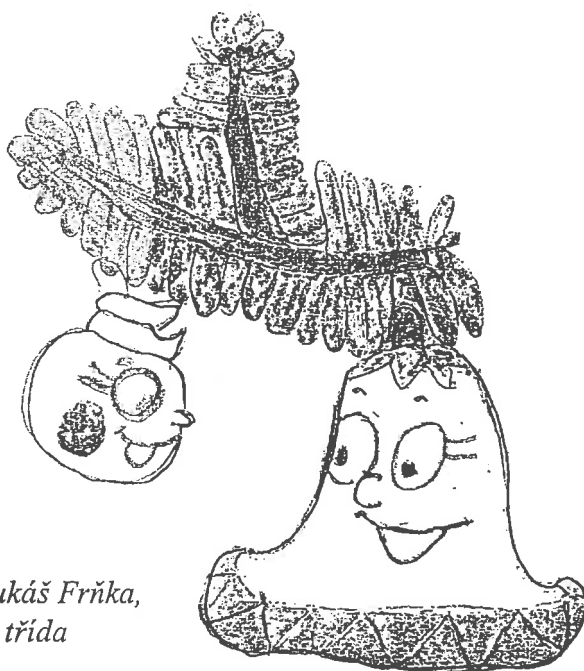
Anežka Karpjáková, 3. třída

Vánoční strašidlo

Já se jmenuji Baňkostrašidlo. Žiju v krabici s vánočními věcmi. O Vánocích vylézám ze své nory a chodím strašit.

Nemám rádo, když mě někdo budí dřív než na Vánoce. Straším obyvatele domu. Mé strašení začíná v době adventu, protože obyvatelé domu chodí nahoru pro ozdoby na věnec. Vždycky poznám, když jdou nahoru do pokoje a mezitím se schovám za mrazák. Pomalu se připlížím a skočím. Člověk se tak lekne, že zapomene, pro co šel, a uteče. Když přijde znovu, už ho nechám na pokoji, protože jsem rádo, že nezapomněl na Vánoce. Má práce končí tehdy, když se uklízí vánoční věci do krabice. Svou práci dělám moc rádo, protože mě mají všichni rádi, i když je straším.

Lenka Machulová, 7. třída

Lukáš Frňka,
3. třída

Vánoce

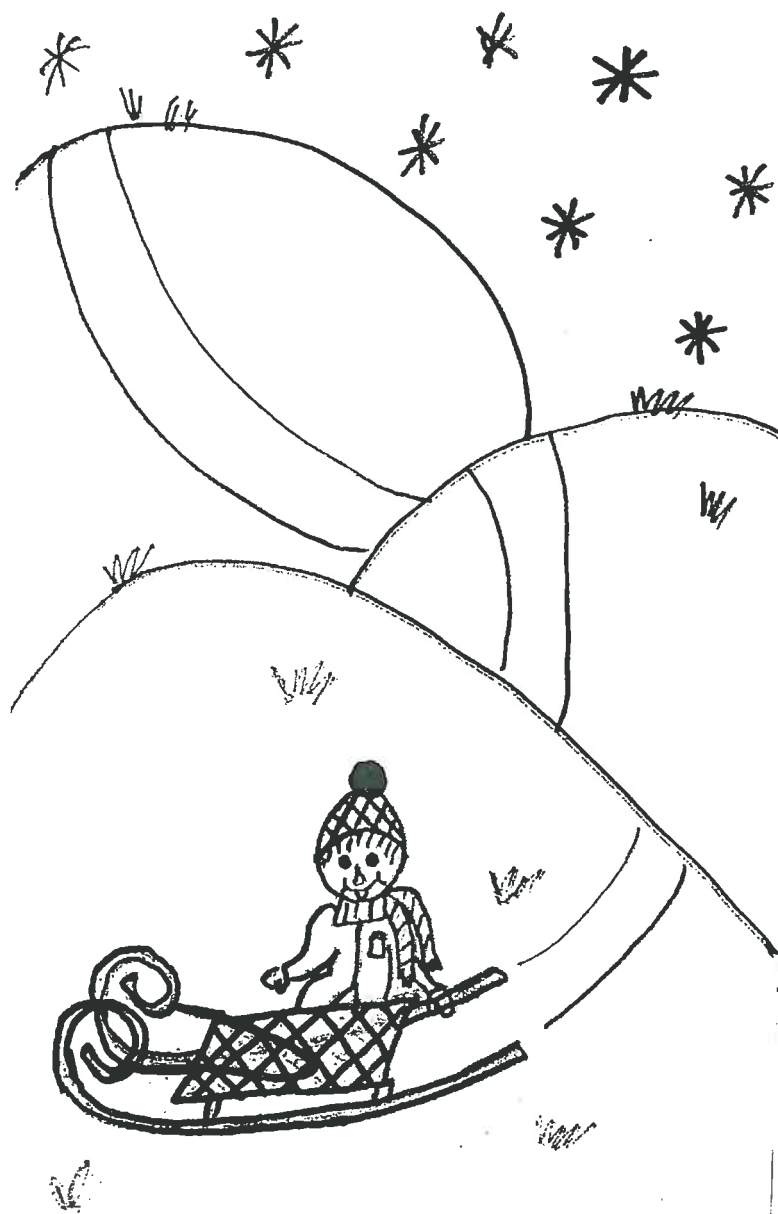
Máme doma stromeček
je velký jako paleček
a v garáži ovci
přišli na ní lovci.
Dostáváme dárky,
místo kapra párky,
pouštíme si koledu,
jezdím doma na ledu.
Pěkné Vánoce!

Adam Hlaváček, 5 .třída

Vánoce a naše kočky

Stromek stojí, kočka mňouká
jako velká jarní louka.
Kocour mňouká jako mouka,
když máma peče cukroví,
Pepíkovi nic nepoví.

Alena Křenková, 5 .třída

Eliška Fuksová,
5. třída

Nejkrásnější Vánoce

Konečně nastal Štědrý večer a já jsem mamince pomáhala roznášet jídlo ke stolu. Hodně jsem spěchala, aby už bylo po večeři, protože jsem se nemohla dočkat dárků. Bramborový salát i řízek mi velice chutnaly, a tak jsem je rychle snědla, ale moc mi to nepomohlo, musela jsem totiž čekat, až dovečeří ostatní. Přitom nám hořela svíčka a hrály koledy. Když všichni dojedli už jsme jen uvázali pejskovi mašli pod krkem a šli k zářícímu stromečku. Pod ním bylo plno dárků. Já jsem dostala puzzle, halenku, velkou knihu her i plno jiných věcí. Největší radost jsem měla asi z CD Holki. Každý dostal plno dárků a byl spokojen. I náš pejsek dostal něco na zub. A protože byl ještě malý, tak usnul, ale my jsme si dlouho do noci prohlíželi nové dárky a radovali se z nich.

Nikol Slámová, 6 .třída

Nejkrásnější Vánoce

Nejkrásnější den o Vánocích asi byl Štědrý den. Když jsem se vzbudila, nevěděla jsem, co mám dělat, abych den urychlila. Každou chvíli jsem dělala něco jiného. Chvíli jsem si hrála, dívala na televizi, nebo četla. Čas se pořád ne a ne urychlit. Šla jsem ven. Když jsem přišla měli jsme malý oběd, aby se večer večeřelo. Po malém obědě jsem malovala, jak ten večer bude asi vypadat. Nějak jsem se do toho vžila a malovala až do večera. Nastal čas jít k stromečku s dárky. Nejvíc jsem si přála počítač. Pod stromečkem byly veliké krabice, tak jsem si uvědomila, že je to ten počítač. Jak jsem to rozdělávala, trochu se mi do očí hrnuly slzy radostí. Byla jsem šťastná i z jiných dárků, ale tenhle byl nejhezčí. Večer jsem ty namalované obrázky přirovnávala k tomu pěknému a šťastnému dnu, který z nich je nejbliže.

Gabriela Vávrová, 6 .třída

Nikol Slámová, 6. třída

Zima

Martin přijel na bílém koni,
snížek padá, zvony zvoní.

Můžeme se radovat,
koulovat a sáňkovat.

Brusle, lyže vytáhneme,
iglú postavit můžeme.

A už zase po roce
přicházejí Vánoce.

Koupíme si stromeček,
ozdobíme domeček.

Přineseme si tam kapra,
ten se ve vaně rád čvachtá.

Vytáhneme formičky,
ozdobíme perníčky.

Pod stromečkem čáry máry,
dostaneme velké dary.

Jsou to naše milé svátky,
těšíme se na pohádky.

Žáci ze 2. a 3. třídy

Venku sněží, je tam zima,
u krbu nám bude prima.
Suchým dřevem zatopíme,
ohřejem se, posedíme.

Radek Fabián, 1. třída

Celou noc se chumelilo,
ráno bylo všude bílo.
Pět'a volá: „Napad sních!
pojedeme na saních!“

Petr Mičkal, 1. třída

Barbora Švajdová, 5. třída

Kapr a Vánoce (bajka)

V krásném rybníce, prozářeném podzimním sluncem, se to jen hemžilo životem všech možných živočichů žijících pod hladinou, na kladině i těsně pod ní. Kdyby rybáři, sedíce roztroušeni na březích pod topoly, slastně přivírajíce oči před paprsky odraženými od chvějící se hladiny celém tomu štěbetání rozuměli, asi by se podivili.

Těsně pod hladinou se proháněl mladý kapřík. Na všechny strany blýskal odraženými paprsky od svých krásných šupin. Před kým mohl, se jen vytahoval a pyšnil. Pomalejší předháněl, menší strašil, starší lekal, rakům se smál, že chodí pozpátku, žábám, že nevydrží pod vodou, neušetřil zkrátka nikoho, ani vodní komáry a vodoměrky. Kdyby to šlo, vysmíval by se i ptákům, kteří se míhali nad hladinou lovíce mušky. Vysmíval se dokonce žížalám, které se mrskaly napíchnuté na háčcích rybářských prutů.

Na to všechno se už ode dna nemohl dívat sumec, který znal dlouhou historii rybníčního života. Jeho dlouhé vousy toho byly dostatečným důkazem. Rozvázným hlasem promluvil ke kapříkovi, ať zkontroluje svou pýchu, že je čas předvánoční a on ví, proč jsou ti lidé kolem rybníka. Vše mu vysvětlil a řekl, ať se raději uklidí do bezpečí. Pokud nebude brát jeho slova vážně, lidé mu nedají možnost vrátit se zpátky do milované vody, skončí na pekáči a potom na štedrovečerním stole. Tak to prý slyšel, že to lidé dělají. Kapr však nedbal jeho slov a natruc si šel sundat z háčku tu nejučnejší žížalu. Vcucnul ji do pusy, rozhoupal tím však plováček na hladině, rybář trhl udicí, háček se zasekl a podběrák se nafukoval s čerstvým úlovkem. To vše viděl kapřík v životě poprvé a naposledy. Lidé nerozuměli jeho rybímu nářku, který však zněl ostatním obyvatelům rybníka velmi smutně. Možná by ho i pustili, ale štedrovečerní večere bez kapra na talířku, to si pravý rybář neumí představit. I přes jeho pýchu a nepěkné chování mu všichni odpustili, protože jeho zkušenost byla první a zároveň poslední. Druhá šance nepřijde nikdy.

Ono se někdy totiž vyplatí poslechnout starší a zkušenější. Následky si každý většinou nese sám.

Šárka Večeřová, 8. třída

Julie Polášková, 3. třída

Kapr a Vánoce

Byl jednou jeden člověk chamtivý,
který chtěl ukrást v obchodě kapra.

Tento příběh je vážně pravdivý,
i když zdá se, že snad to není pravda.

Prodavačky se spolu zapovídaly,
na kapry chvíli pozor nedávaly.

Strčil kapra za kabát a už utíká zpoza vrat.

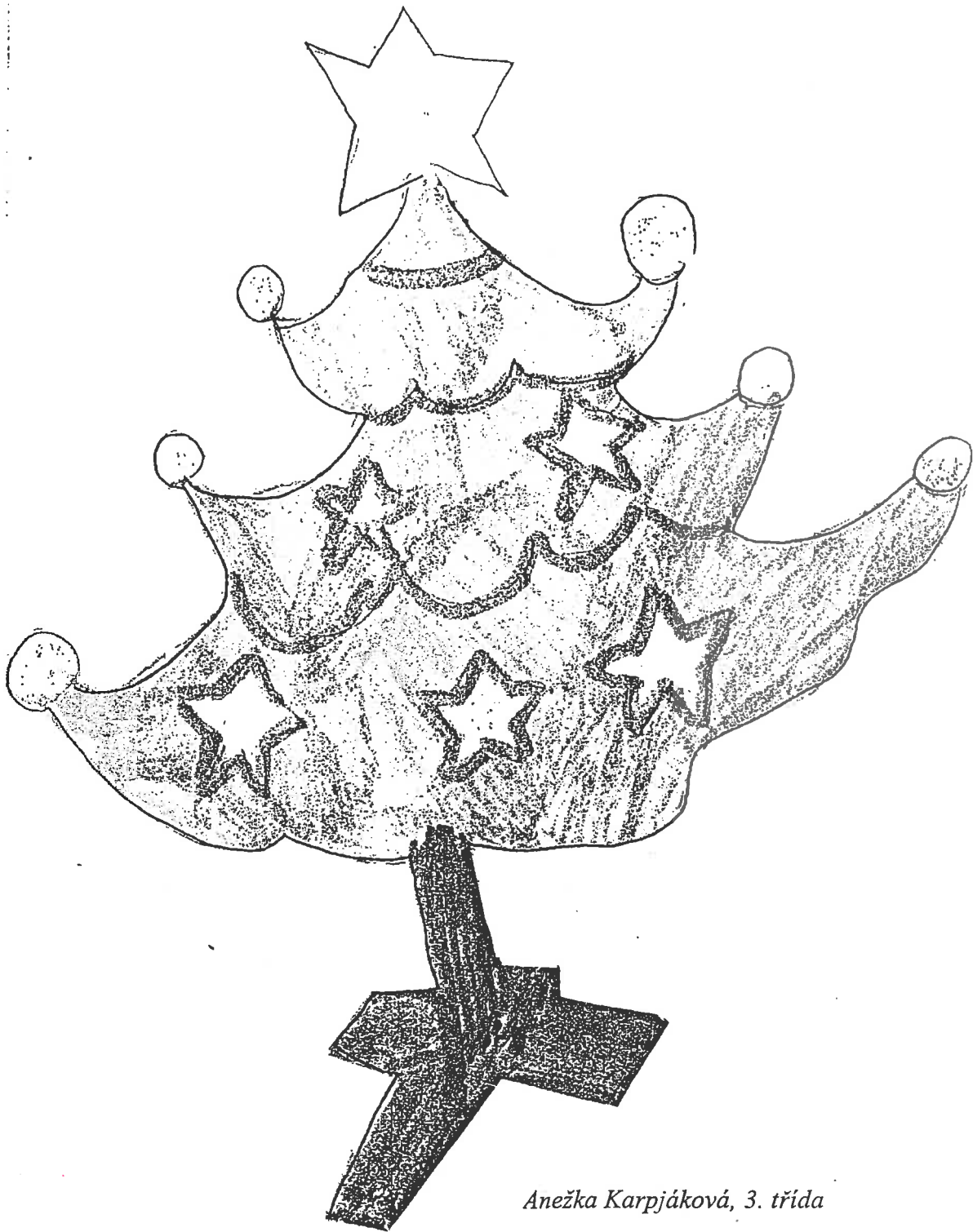
Na vánoční večeři si ho připravil,
ale při jídle kost mu uvízla v krku.

A tak potrestán byl člověk,
jenž měl chamtivou ruku.

Aneta Mikundová, 8. třída

Patrik Solgovič, 3. třída

Anežka Karpjáková, 3. třída